



### 3.6.3.4 De fiscale deskundigheid van belastingbetalers

Langereis vermeldt dat in de bezwaarfase veel wordt gediscussieerd.<sup>653</sup> De communicatie in deze fase maakt duidelijk of en in hoeverre de justitiabele kan omgaan met de fiscale wetgeving. Het betreft in dezen niet alleen de regels van het materiele belastingrecht, maar ook die van het formele belastingrecht. De ervaringen van belastingbetalers, hun adviseurs en belastingambtenaren kunnen inzicht geven in de fiscale deskundigheid van de justiciabele en in de problemen die een gebrek daaraan kan opleveren.<sup>654</sup>

### 3.6.4 De rechtspraakfunctie van de inspecteur; een gevolg van het gebruik van vage termen in het belastingrecht

Smit wijst op het "rechtspraak karakter" van de bezwaarfase.<sup>655</sup> Dat betekent dat hij ervan uit gaat dat tijdens de bezwaarfase in zekere zin "recht" wordt gesproken door de inspecteur. Deze opvatting sluit aan bij de opvatting dat met name het bestuur de primaire rechtstoepasser is en in eerste instantie de onvoltooid gelaten vage rechtsvorming voltooit. Klap vermeldt dat volgens Struycken het toepassen van vage termen in zekere zin neerkomt op rechts-toepassing toekomend aan het bestuur, dat democratisch gelegitimeerd is.<sup>656</sup> Bij het voltooiën van de rechtsvorming moet de inspecteur zich richten naar de wijze waarop de belastingrechter het geschil zou beoordelen.<sup>658</sup>

Geppaart vindt dat door de vage wetgeving een ongewenste verschuiving plaatsvindt van de wetgever naar de uitvoerende macht. Vage wetgeving gaat nu eenmaal vaak samen met een ruime mate van delegatiebevoegdheid. Op die wijze kan de algemene norm worden geconcretiseerd.<sup>659</sup> Door deze verschuiving komt een belangrijk deel van de verantwoordelijkheid voor de rechtsvaststelling te liggen bij de inspecteur, ondanks het

<sup>653</sup> Ch.J. Langereis[1,blz.119].

<sup>654</sup> Zie de hoofdstuk 2.5 en 2.6.

<sup>655</sup> J.A. Smit[14,blz.153].

<sup>656</sup> A. Klap[33,blz.14,36,247].

<sup>657</sup> A. Klap[33]: "De discussie draait niet langer om de vraag of de rechter moet toetsen, maar hoe en hoe intensief de rechter moet toetsen. Het accent verschuift dus naar de vraag in hoeverre het bestuur zich bij de invulling van vage normen kan beroepen op een door de rechter te respecteren beoordelingsvrijheid en in hoeverre de rechter zich tot een marginale toetsing dient te beperken. In de discussie die daarover gevoerd wordt, zijn drie perspectieven te onderscheiden die getypeerd kunnen worden als een bestuurlijk, een rechterlijk en een geïntegreerd perspectief." (blz.55,56)

<sup>658</sup> Zie hoofdstuk 3.

<sup>659</sup> Ch.P.A. Geppaart[16]: "Vooreerst heerst de opvatting dat de wetgever bij de uitwerking van zijn taak gehouden is een geheel van wettelijke begrippen op te bouwen dat in voldoende mate weerstand kan bieden aan de ontwikkeling der maatschappelijke verhoudingen. etc.; Tegen deze opvatting kunnen ernstige bezwaren worden aangevoerd. Een eerste bedenking is gelegen in de omstandigheid dat belastingplichtigen zich voortdurend tot de rechter moeten wenden om verfijning van de algemene normen te vragen; daardoor vindt er een verschuiving plaats van wetgever naar rechter. etc.; Een tweede bedenking die tegen het gebruik van vage normen kan worden aangevoerd, ligt in de omstandigheid dat het verschijnsel veelal samengaat met een ruime mate van delegatiebevoegdheid, omdat ook op die wijze de algemene norm kan worden geconcretiseerd. Daarin schuilt het gevaar dat een verschuiving plaatsvindt van wetgever naar uitvoerende macht." (blz.122)